

ירושלים, קרית-הגזית!!

(בדרכי-קדמונים)

מוקדש לצ. ג.

יפת-קדם בהרי-גיר-אלם כבדים,
אשר אף לה לבבות רבואות חרדים,
שאי המית-לבבי, הוי, קרית-הגזית,
בנוי-זעם גון-חולותיך – פעדים
ליובלות של חלומות מתמידים בתקנה!
בעינים רעבות אצבק ואקדים
בליטה ובליטה לנשיקת-אהבים.
באזנים צמאות פי אקלוט רעדים:
נגינה מנחלים, אושאות-נקיקים
והר כבד-קברים של רוי-נדודים
מאשרים והיו בארץ לעפרות.
אנחש לאריח ואבן מגדים:
המקדם ואם פה בניך קבעום?
במקצוע תמונה מי תפן, עמידים?
ומי הרס בעברה ויתנם נפוצות,
חרבות על-פני חרבנות פחודים?

וסובלת בקשי את חומה וכל-חיל,
מנאציך בלח הקימום וזדים,
ואף בזכות שרידי-קדומים וזוית
במסגרת-צריחים ובסיס-מסגדים
תקבלים את ולא תנערים באפך,
והיו הם בתוכם לפלטה פקודים.

וְכָל מַגְדָּל וּמַגְדָּל זֶר תּוֹכֶךָ -- נְעוּצִים
כְּמַחַט כְּבִשְׂרָף, אֵף דָּמִיךָ שׁוֹתֵתִים
בְּעַד פְּצָעִים סְמוּיִים -- נִהְרוֹת לֹא-נִרְאִים.

בְּלֵילוֹת-סוּד נְטוּלֵי כָל-הֶגְהָ וְהַדִּים,
בְּצַקַּת לֶךְ קְסָמִים עַל אֵלִם-שְׁוֹקִים
וּמְצָרֵי בֵין-רְחוּבוֹת צָדֵק וּמְאָדִים,
יְקוּמוּן בָּךְ הַמוֹנִים, כָּל-יּוֹצְרֵי-כְבוֹדֶךָ
בְּהוֹד נִזְר-פְּרָחִים לֹא-יִבּוֹל בְּאֵיִדִים,
אֲשֶׁר צוּו לְעוֹלָמִים לֶךְ הַזֵּיו וְהַהוֹד
וְחִשְׁלוֹ עוֹד וְנִגְדוֹ עַמְלִים וּטְרוּדִים,
גָּאוֹן מִגֵּן-דְּרוֹרֶךָ, סוֹחֶרֶת-שְׁלוֹמֶךָ;
בְּסוֹפּוֹת עַל-פְּרָצֶיךָ אֲגִדּו גְדוּדִים,
בְּעוֹד כְּתֹר בְּרֵאשִׁיךָ שְׁרֵתִי בְּאַרְצֶךָ,
וּבְנֵיךָ בְּאַרְץ-הָעֵבְרִים יְהוּדִים.

בְּנִגְהָ-אוֹר לְמוֹלֶךְ עִם שְׁמֵשׁ-שְׁקִיעָה,
וְאֲדַמּוּ כָל אֲבֻנֶיךָ, גִּגּוֹת פְּיוֹקָדִים,
הַאֲמַנְס לֹא דְמֵי גוֹשׁ-הַחֲלָבִי, בֶּן-גִּיּוֹרָה,
דְּמֵי מִפֵּי-יְבוּס, דָּם בְּרֶ-כּוֹכְבָא וְרֵדִים,
מִבְּצִבְעֶיךָ הוּא וְעוֹלָה מְאִסֶּלֶת-שְׁנוֹת-דְּוֹר
בְּקִלּוֹחַ-פְּלָאוֹת -- תּוֹכְחָה לְבוֹגְדִים ?
וְכִמָּה תְּאַרְךָ עוֹד אֲנֶרֶת-כְּאַבְךָ,
יְמֵי-חֲבֻלָּךְ וְהוֹתֶךָ מְזָרִים נִגּוּדִים ?
הֶאֱל יִמִּין נָקוֹ אוֹ מִשְׁמָאלֶךָ יֵצוּ לֶךְ
מִבִּשְׂרֵי-הַגְּאוּלָּה שְׁחַרְךָ הַמְּאָדִים ?
וּמֵי יִתְנֶךָ חֲלָלָה, תְּחַדְּלֵי הָיֹת עִיר
קְדוּשָׁה לְשֵׁלֶשׁ אַמּוֹנוֹת-חֲרָדִים,
וְהָיִית אֶף לְעַמֶּךָ, לֹא לְזֶר, חֲמוּדָה !
לְגוֹפָה לֵב אֶחָד, שְׁנֵי אֵין לְגִידִים, --
כְּלוּם נִמְצָא וַיֵּשׁ בְּלַעְדֶיךָ שְׁנֵיָה,
וְאִם עֵבְרוּ וְנִמְקוּ יוֹבְלוֹת כְּאֵדִים !
מְלֵא-עוֹלָם בְּיַדְכֶם עַל הָרֵיו וַיְמֵיו --
תָּנוּ לָנוּ וְנִירֵשׁ שׁוֹב שְׁדוֹת אֲבוּדִים.

עמוסי גרב-הקדש : הָצֵץ וּטְרָשִׁים,
וְנִפְחַח בָּם לְהַחֲיֹת—לְבוּתֵינוּ צְמוּדִים,—
וְנִשְׁקָה בְדַמִּים גִּיאֹת-צְחִיחָה.
וְאִם לֹא — וְנִחְצוּב בָּם בּוֹרוֹת אֲחָדִים:
אֶחָד אֶחָד וְכוּכֹל, מִשְׁפָּחָה וְכוּכָה,
וְתֵל-קֶבֶר עֲנָקִים לְעַם בְּזוֹ לְמְרוּדִים.

שאלו תשרניחובסקי

חל-אביב. 33.